

РЕШЕНИЕ

№ 2099

07.12.2017г.

гр.Бургас,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Бургас
На шестнадесети ноември
В публично заседание в следния състав:

XIII-ти състав
две хиляди и седемнадесета година

Председател: Панайот Генков
Членове: 1. Станимира Друмева
2. Румен Йосифов

Секретаря: Маринела Вълчева
Прокурор: Мануел Манев

Като разгледа докладваното от съдия Румен Йосифов,
административно дело № 2413 по описа за 2017 година, за да се произнесе
взе предвид следното:

Производството е по глава X, раздел III от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест на прокурор при Окръжна прокуратура - Бургас против чл.34 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост, приета от Общински съвет Созопол. Прави се искане за отмяната на атакуваната правна норма като незаконосъобразна, като постановена в противоречие на разпоредби с по-висша юридическа сила. В съдебно заседание Окръжна прокуратура - Бургас, чрез прокурор Мануел Манев поддържа протеста на основанията, изложени в него.

Ответникът – Общински съвет (ОбС) Созопол, представя преписката по приемането и изменението на цитираната наредба. Не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по протеста.

Съобщението за постъпилия протест е обявено по реда на чл.181 във връзка с чл.188 от АПК в ДВ, бр.79 от 03.10.2017г.. По делото не са встъпили заинтересовани страни по смисъла на чл.189, ал.2 от АПК.

След като прецени твърденията на страните, събрания по делото доказателствен материал и съобрази закона, Административен съд - Бургас в настоящия си състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност са отделни разпоредби от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост (Наредбата), приета от ОбС-Созопол.

В чл.186 от АПК са определени субектите, които имат право да оспорват подзаконовите нормативни актове – това са както гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения, така и прокурора, който може да подаде протест срещу акта. Прокурорът може винаги да подава протест, тъй като по презумпция всеки незаконен нормативен акт нарушава

обществения интерес. Съгласно чл.187, ал.1 от АПК подзаконовите актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето, а съгласно чл.185, ал.2 от АПК те могат да се атакуват както изцяло, така и в отделни техни разпоредби. Предвид изложеното протестът на прокурор от Окръжна прокуратура - Бургас е процесуално допустим.

Разгледан по същество, протестът е основателен по следните съображения:

Наредбата (л.15 и http://os-sozopol.org/?x=more&article=normativna_uredba&id=133), приета от ОбС-Созопол, представлява действащ нормативен акт. Приета е по силата на законова делегация, като Законът за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) предоставя правомощия на общинския съвет да приема правилници, наредби, решения и инструкции по въпроси от местно значение. В случая наредбата определя рамката за правно регулиране на обществените отношения, свързани с реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост на територията на общината. Процесната Наредба и в частност оспорената разпоредба, има характер на подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, тъй като същата се отнася за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Общинският съвет като орган на местно самоуправление на територията на Община Созопол, решава самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в неговата компетентност. По силата на чл.76, ал.3 от АПК, във връзка с чл.8 от Закона за нормативните актове (ЗНА) и чл.21, ал.2 от ЗМСМА и в изпълнение на предоставените му правомощия, той е овластен да издава нормативни административни актове, уреждащи въпроси от местно значение, сред които и наредби. Предвид изложеното съдът намира, че оспорената разпоредба на чл.64, ал.1 от процесната Наредба е издадена от компетентен орган – ОбС-Созопол. Спазена е изискуемата от закона специална форма.

Съдът не установи съществени нарушения на административно-производствените правила при приемане на наредбата, включително и на протестираната разпоредба, като такива не се твърдят и в протеста на прокурора.

По делото е представен Проект на Наредбата (л.91-л.108), публикуван на интернет страницата на ОбС-Созопол на 24.03.2017г., доказателство за което е и писмо изх.№984/21.09.2017г. (л.89) на председателя на ОбС-Созопол. Видно от частта, публикувана преди самия проект, на заинтересованите лица е предоставен 30-дневен срок, считано от 24.03.2017г., за предложения и становища във връзка с проекта, като е указано, че същите могат за бъдат представени в писмен вид както в деловодството на общината, така и на посочен електронен адрес.

С Докладна записка изх.№ 4-08-00-35/13.04.2017г. (л.38) заместник-кметът на Община Созопол е информирал ОбС-Созопол за необходимостта от приемане на нова наредба, уреждаща реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост, като са посочени причините за това, а също и новите моменти в правната уредба.

На л.59 от делото са представени Мотиви към проекта за приемане на Наредбата, в които са изложени причините, които налагат приемането на Наредбата; целите, които се поставят; финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; очакваните резултати от прилагането и анализ на съответствието с правото на Европейския съюз.

13

Приложена е Справка по чл.26, ал.5 от ЗНА (л.78) на кмета на Община Созопол, от която се установява, че във връзка с публикувано съобщение за обществени консултации на интернет страницата на общината относно проект на Наредбата, в обявения срок – 24.04.2017г., 17,15 часа в деловодството на общината и на посочените електронни адреси не са постъпили предложения, становища и възражения по предложението за проект.

Представен е Протокол №26/02.05.2017г. (л.14) от заседание на Комисията по законност, обществен ред, сигурност, граждански права, молби и жалби, от който се установява, че единодушно е подкрепено предложението на заместник-кметът на общината, отразено в цитираната докладна записка, като са внесени две допълнения към текста на наредбата.

С Решение №701 по т.1 от дневния ред, обективизирано в Протокол 024/05.05.2017г. (л.7) за заседание на ОБС-Созопол е приета процесната Наредба. Решението е гласувано положително единодушно от всички 15 присъствали общински съветници на заседанието.

Видно от писмо изх.№984/21.09.2017г.(л.89) на председателя на ОБС-Созопол и от приложенията на л.134-л.138, на основание чл.37, ал.3 от ЗНА, приетата наредба е разгласена на интернет страницата на ОБС-Созопол.

Разпоредбата на чл.34 от Наредбата гласи, че при разпореждане с имоти или учредяване на ограничени вещни права върху имоти в полза на физически или юридически лица, същите заплащат на общината административна такса в размер на 2 %, върху стойността на имота/правото, определени съгласно чл.46, ал.2, т.1 и чл.47 от Закона за местните данъци и такси, освен ако със закон не е предвидено друго.

Съгласно чл.141, ал.4 от Конституцията общинският съвет определя размера на местните такси по ред, установен със закон.

Според чл.7, ал.1 от ЗМДГ местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата.

Нормите на чл.8, ал.1 и 2 от ЗМДГ предвиждат, че общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи: възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата; създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество; постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси. За услуга, при която дейностите могат да се разграничат една от друга, се определя отделна такса за всяка от дейностите.

Така действащата нормативна уредба е императивна и категорична, че местните такси се заплащат единствено и само срещу извършвана услуга, а размерът им е обвързан с разходите по тази услуга.

Предвиденото в Наредбата заплащане на такса от страните по разпоредителни сделки с недвижими имоти – частна общинска собственост, не посочва основанията, на които същите подлежат на заплащане, респ. какви услуги покриват. Законодателят не допуска въвеждане на такси, които нямат насрещна престация, а размерът им следва да съответства само и единствено на разходите по нейното извършване или по създаването на условия за повишаване на тяхното качество, аргумент от чл.8, ал.1 и 2 от ЗМДГ. Единствената законова възможност, за определяне на друг размер на таксата, е тя да не покрива пълните разходи по

предоставяне на извършваната услуга, без да има предвидена възможност същата да бъде по-висока от тези разходи – чл.8, ал.3 от ЗМДТ. Това означава, че общинските съвети могат да определят по-ниски по размер такси в сравнение с услугите, които предоставят, но не и по-високи, а още по-малко такси без извършване на услуга.

От начина на формиране на оспорения текст на чл.34 от Наредбата, не може да се определи същността и характерът на предоставяната услуга, от което може да бъде направен един единствен извод, а именно за липса на насрещна престация, а от там и за липса на правно валидно и законово основание за дължимостта на такъв вид такса. Отделно следва да се има предвид, че в чл.44 и сл. от ЗМДТ е предвидено облагането и с местен данък на имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

В тази връзка настоящият съдебен състав споделя съображенията изложени в сезирания го протест и намира, че законодателят недвусмислено е разграничил основанията, при които се събира данък и тези, при които се събират такси. Ответната страна не доказва наличието на конкретен вид престация, а липсата на такава е липса на основание за събиране на такса, поради което и нормата се явява в противоречие правни норми от актове с по-горна степен.

В случая е неприложим и чл.111 от ЗМДТ, тъй като цитираната норма дава право за събиране на такса при осъществяването на определени производства – производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти, но това не означава, че същата тази такса следва да бъде лишена от насрещна престация, т.е. разпоредбата на чл.111 от ЗМДТ не дерогира нормите на чл.7 и чл.8 от същия закон и не налага събирането на такси и то в размер на данъка по чл.44 и сл. от ЗМДТ.

С оглед на изложеното и предвид изричната разпоредба на чл.168, ал.1 от АПК съдът намира, че оспорената норма от Наредбата противоречи на правни норми от по-висок ранг, поради което същата следва да бъде отменена.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, Административен съд - Бургас, тринадесети състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл.34 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост (приета от Общински съвет Созопол с решение №701 по Протокол №24/05.05.2017г.).

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд - в четиринадесетдневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.